

IV. ročník 4/2017

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Národní púť - 15. september 2017

Národná púť - 15. september 2017

Slávnostnej svätej omši predsedal Mons. Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup - metropolita

Obetné dary za našu farnosť priniesli súrodenci Monika a Marek Iršovci

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Milovaní čitatelia,

na začiatku mesiaca október 2017 vás s radosťou takto pozdravujem a píšem o skutočnostiach, ktoré prežívam ako prejav Božej lásky.

Ako prvé chcem spomenúť beatifikáciu božieho služobníka a teraz už blahosla-veného Titusa Zemana, ktorého život spojený s Kristom posvätil aj túto našu farnosť, zem po ktorej teraz kráčame a Baziliku v ktorej sa modlíme. Dožili sme sa začiatku obdobia, v ktorom si bl. dona Titusa môžeme verejne uctievať a modliť sa na jeho príhovor. Môžeme sa tiež už teraz tešiť na jeho liturgickú spomienku, ktorú, ak Boh dá, oslávime 8. januára počas približujúcich sa Vianoc.

Sto rokov uplynulo, čo nás Mária vzyva

cez fatimské zjavenia k modlitbe, poká- niu, obeti a zasvätenia sa jej. V piatok, tri- násteho dňa októbra 2017, sa nemusíme báť nešťastia, pred ktorým sa trasú tí, čo zabudli uveriť v Božiu lásku, ale tešiť sa, že Boh i slnečným zázrakom potvrdil lás- kavú pomoc Bohorodičky. Pozývam vás prejavíť svoje zasvätenie sa Panne Márii v tomto jej mesiaci nielen individuálnou, ale aj spoločnou modlitbou posvätného ruženca. Odporúčam sa modliť ako ro- dina, domáca, alebo aj tá farská. Počas týždňa máme možnosť prísť pred večer- nou sv. omšou na „Mariánsku hodinku“ do našej Národnej svätyne. Isteže, láska k Matke, sa nedá naozaj hlboko zakoreniť v duši bez konkrétnych skutkov vyjadre- ných telom v správny čas.

Som plný očakávania, ako sa nám spo- ločne podarí počas jesenných nedeľ priblížiť sa ku koncu cirkevného roka. Ten nám pripomenie koniec pozemské- ho života , ktorý bude zachránený pre život nový. Nech vám počas príprav na sviatok všetkých verných zosnulých, pri chystaní kvetov či kahancov, jesenný ví- etor pripomenie Ducha Svätého, Ducha zmŕtvychvstaleho Krista, ktorý sa prejaví v na našom úbohom tele a vzkriesi ho k životu.

Tím, ktorí majú radi hríby, prajem radosť z naplnených košíkov a všetkým otvo- rené srdce pre ostatné dary Božej lásky v tomto čase jesenných zberov a prípra- vy Božej prírody na zimný odpočinok.

Páter Miroslav, pavlín

OBSAH

Príhovor	1
Obsah	2
Sedembolestná	2
Podakovanie saleziánkam	4
Deň rodiny	6
Podakovanie saleziánom	8
Púť ku Kaplnke sv. Alojza	10
Dožinky	11
Mariánske cesty svetla	12
d. p. Viliam Tuma	14
Pešia púť do Čenstochovej	16
Srdcia zapálené pre spev	18
Pokrvné bratstvo s Bohom	22
Desiatka pre deti	24
Kedy sú v Šaštíne hody?	25
Púte Janky Dobšíčkovej	26
Spoločenská kronika	28

Štvrťročník 4/2017

Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ludmila Machová. Taktiež ďakujeme za pomoc aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ludmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farnost.

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján
Neprešlo jazykovou úpravou.

Z mailovej pošty

Sedembolestná

Sviatok Sedembolestnej je pre mňa pozvaním k službe. Keď som tento rok prijal pozvanie k sláveniu Eucharistie v predvečer oslavy Sedembolestnej, na ceste do Baziliky som zažil neobvyklý jav búrlivého vetra. Ten zdvíhal piesčitú pôdu naokolo tak, že pri pohľade do väčšej vzdialenosti bolo vidieť iba hnedú nepriehľadnú clonu, ktorá bránila vo výhľade. Po ceste bolo niekoľko úsekov, kde vodiči áut s pocitom neistoty spomaľovali, lebo sme vstupovali do piesčitého víru, v ktorom bola značne znížená viditeľnosť. Do Baziliky som vstúpil krátko po piatej, kde už začala mariánska hodinka modlitieb pred Eucharistickým Ježišom. V Ježišovej prítomnosti však celá táto dráma prírody úplne zanikala pre rozjímajúcich prítomných. V tej chvíli som si uvedomil úžasnú hodnotu Máriinej výpovede: „Urobte všetko, čo Vám povie“. Ak sme totiž vo svojom živote tam, kde nás pozýva a chce mať Ježiš, sme často uchránení od mnohých nepríjemných a zneisťujúcich zážitkov. Obdobne Bazilika chránila svojich Boha chváliacich zhromaždených. Ich pozornosť nebola upriamená na ničivý vietor ale na dobrotu pokojdarujúceho Boha.

Pohľad pútnika, ktorý vstúpi do Baziliky, napĺňa prítomnosť milostivej sochy Sedembolestnej držiacej mŕtve telo Ježiša sňaté z kríža. Tento výjav pozýva každého zložiť do Máriinho objatia tie svoje

dekan Milan Čaniga

rozhodnutia a udalosti života, v ktorých sme zabili Božiu Lásku – ukrižovali Krista. Vo chvíli, keď takéto rozhodnutia vo svojom živote objavujem a v pokore sa k nim priznávam, aj moju dušu preniká „meč“ bolesti. Máriina bolesť je však plná nádeje, ktorá dodáva človeku odvahu. Vychádza z jej čistého srdca, ktoré bolo Bohom milostivo uchránené od akéhokoľvek hriechu. Táto nádej spočíva v presvedčení milujúceho Matkinho srdca, že Láska a veľkosť Boha nemôže byť premožená krehkosťou tvorstva. A preto každý Boží tvor, pri pohľade na pietu a nevelký pozlátený kríž, ktorý žiari v jej pozadí, je pozvaný rozjímať nielen o bolesti Matky, ale aj o tajomstve kríža. Je pozvaný objavovať dobrotu Boha. Precítiť lásku milujúceho Máriinho pozvania pod kríž.

Lebo len vtedy, keď od svojho životného kríža neutekám, keď sa ho sám nevzdávam, keď svoj kríž vypočítavo nekladiem na plecía iných, len vtedy môžem pod nohami pocítiť pevnú pôdu milosti lásky a realitu duchovnej podpory. Rozjímanie pod krížom ma pozýva prekonávať svoju krehkosť až za hranicu svojich ľudských síl. Otvára ma pôsobeniu úžasnej Božej milosti, ktorá premieňa srdcia a životy.

Keď som po skončení celého programu ticho sedel už v takmer prázdnej Bazilike, aby som sa vo vďačnosti vrátil k prežitým udalostiam, zastavila sa pri mne jedna mladá žena. Bola na tomto milostivom mieste prvýkrát. Nežije na Slovensku. Požiadala ma o svätú spoveď, v ktorej mi s plačom opísala svoje zranenia ľudským hnevom a nenávisťou. Keď sa ale ponorila do Božej milosrdnej lásky a precítila milosť prítomnosti Boha; vedomie, ako je Bohom milovaná cez jeho odpúšťajúcu Lásku, odchádzala úplne rozžiarená plná vďaky a nádeje. Tichú Baziliku naplnila svojim spevom vďaky a chvály Boha. Aj ja som Pánovi ďakoval, že mi dal opäť tak úžasne poznať, ako jeho Láska uzdravuje, ak do nej vložíme svoju ľudskú krehkosť.

Dekan Šaštínskeho dekanátu
vdp. Milan Čaniga

20. novembra 2017 plánujeme návštevu muzikálového predstavenia Povolanie pápež. Záujemcovia sa môžu prihlásiť u pani Machovej.

Pod'akovanie sestrám saleziánkam

Odhalenie a požehnanie pamätnej tabuľky

Narodenie Panny Márie sa bude v našej farnosti spájať od toho roku už aj so spomienkou na sestry Márie Pomocnice Kresťanov, ľudovo nazývané saleziánky (označované ako sestry FMA), ktoré kedysi v našej farnosti pôsobili. V roku 1968 začali svoju činnosť v Strážach v dome kvetinárky pani Boženy Ožvoldíkovej, ktorá im poskytla bývanie vo svojom dome. Komunitu tvorili tieto sestry: sr. Anna Lukáčová - direktorka, sr. Terézia Vavrovičová - rodáčka zo Stráží, sr. Hedviga Morávková zo susedného Borského Mikuláša a sr. Júlia Reháková z Kuklova. Po dvoch rokoch sa komunita presťahovala do domu v Šaštíne, kde v tom čase býval don Anton Mihálik a tu zotrvali až do oficiálneho konca komunity v roku 1982 (v tom roku zomrel 19. marca najprv don Mihálik, 20. apríla sr. Vavrovičová a v novembri aj sr. Lukáčová).

Celá slávnosť s odhalením pamätnej tabuľky začala 8. septembra 2017 o 16. hodine pred domom rodiny Lisinovičovcov, ktorá ho odkúpila od dona Mihálika a dodnes v ňom býva. Pretože má táto rodina hlbokú úctu k Cirkvi i jej služobníkom, s umiestnením tabuľky na ich dome bez zaváhania súhlasili. Okrem sestier FMA sa celého aktu zúčastnili aj saleziáni na čele s ich provinciálom donom Ižoldom, dekan Šaštínskeho dekanátu vdp. Milan Čaniga, správca našej farnosti páter Martin Lehončák, prednostka MsÚ

Ing. Mária Macejková, saleziáni spolupracovníci a skupinka miestnych farníkov.

Pamätnú tabuľku najprv požehnal don Jozef Ižold a samotné odhalenie previedla vikárka sr. Monika Skalová. Prítomných potešili aj milé slová od sr. Evy, ktorá spomínala na osobné stretnutia s členkami našej miestnej komunity, čím podala živé svedectvo na spomínané sestry saleziánky. Na odhalenej tabuľke sa uvádzajú dve mená: sr. Anna Lukáčová a sr. Terézia Vavrovičová, nakoľko zvyšné dve boli z komunity na vlastnú žiadosť prepustené, aby sa mohli starať o svojich vlastných rodičov. Komunitu však navštevovali aj potom, a tak ich bolo často v dome vídať i v nasledujúcich rokoch.

Od myšlienky, pripevniť na obidva domy, v ktorých pôsobila komunita sestier FMA v našej farnosti, pamätné tabuľky, ubehli dva roky. Don Pöstényi, ako vtedajší správca našej farnosti, s mojím návrhom bez zaváhania súhlasil. Nasledovalo vyjadrenie vedenia mesta, kde som sa stretla taktiež s pochopením a podporou tejto myšlienky. Majitelia domov, ktoré dodnes stoja a komunita v nich kedysi pôsobila, taktiež súhlasili s umiestnením tabuliek. Nasledovalo oslovenie sestier saleziánok a po čase prišla aj od nich kladná odpoveď. „Stačilo“ už len nájsť ochotného a finančne

dostupného kamenára, ktorý by sa zhostil výroby tabuliek. Potom sme sa snažili vybrať vhodnú príležitosť na ich požehnanie a odhalenie. Prvá tabuľka už našla

svoje miesto a pevne verím, že sa tak onedlho stane aj s druhou tabuľkou na dome v Strážach.

Pri požehnaní pamätnej tabuľky

Komunita sestier FMA na slávnosti

Zo života v našej farnosti

Deň rodiny a rozlúčka s prázdninami

V sobotu 26. augusta 2017 usporiadal Klub Kresťanskodemokratického hnutia v Šaštíne-Strážach spolu s Okresným centrom KDH v Senici a s Farským úradom v Šaštíne-Strážach podujatie s názvom Deň rodiny a rozlúčka s prázdninami.

Podujatie sa začalo prehliadkou Baziliky a Trojhrannej kaplnky, ktorá stojí na mieste prvého zázraku. Po prehliadke sa už všetci zúčastnení stretli v priestoroch oratória, kde na nich čakal bohatý program a občerstvenie. Ako prvý všet-

kých účastníkov privítal páter Martin Lehončák, ale najprv sme sa poďakovali Pánu Bohu krátkou modlitbou. Úvodné slovo mal aj podpredseda KDH Peter Bobula a predseda OC KDH v Senici Roman Sova.

Kultúrny program začal vystúpením detského súboru ľudových piesní Rozmarínek pod vedením p. učiteľky Ľudky Machovej. Pokračoval vystúpením Kúzelníka Ivana a jeho balónovej šou, interaktívnym divadielkom Šašo Fifo, Vierka a začarované prasiatko. Po skon-

čení kultúrneho programu sa už deti, ale aj dospelí, mohli rozbehnúť po rôznych súťažiach, ktoré sme sa snažili pripraviť tak, aby ich zvládli všetky vekové kategórie. Každého súťažiaceho čakala sladká odmena. Spestrením bolo aj maľovanie na tvár, vyšantiť sa deti mohli aj na trampolíne.

Kedže bolo horúce počasie, najmä rodičia a starí rodičia mali možnosť posediť si v tieni a pohostiť sa na občerstvení. V ponu-

ke bol chutný guláš, špekáčky, koláče, kofola, pivo, limonáda, no jednoznačne najdlhší rad bol na cukrovú vatú. Vďaka štedrým sponzorom sa najmä deti mohli tešiť z množstva výhier v tombole.

Všetkým účastníkom, ktorých bolo vyše 300, veľmi pekne ďakujeme za účasť a za to, že sme mohli všetci spolu vytvoriť jedno veľké spoločenstvo rodiny a keďže akcia bola aj o lúčení, veríme, že sme deťom pomohli sprijemniť zatvorenie brány za prázdninami.

Veľká vďaka a pochvala patrí animátorom a dobrovoľníkom, ale aj rodinám, ktoré pomohli pri večernom upratovaní.

Mgr. Kristína Pöstenyi
Autor foto: Anton Lisinovič

V najbližších dňoch budete mať možnosť zakúpiť si katolícky kalendár našej farnosti. Budeme vás o tom informovať prostredníctvom farských oznamov.

Podakovanie saleziánom

Ďakovná svätá omša

Nebeský Otče, ďakujeme Ti za príchod saleziánov na Slovensko v roku 1924, odmeň ich 53-ročné dielo v našej farnosti nebeským kráľovstvom a na príhovor Sedembolestnej Panny Márie žehnaj ich duchovnú službu v iných farnostiach.

V tomto roku sme si 8. septembra pripomenuli 93 rokov od príchodu saleziánov na Slovensko, a to konkrétne do Šaštína. Zúčastnilo sa na nej niekoľko saleziánov na čele s ich provinciálom donom Jozefom Ižoldom, ktorý predsedal celej slávnostnej svätej omši. Homíliu o misionárskom živote saleziánov preniesol don Peter Lorenc, rodák z neďalekého Kuklova, ktorý pôsobí ako misionár na Sibíri v Jakutsku.

Na záver svätej omše všetkým prítomným za ich duchovnú a pastiersku prácu poďakovala prednostka mestského úradu pani Ing. Mária Macejková, z ktorej rúk si prevzal provinciál don Ižold symbolickú kytičku za všetkých saleziánov. Potom prišlo na rad poďakovanie aj sestrám saleziánkam, ktoré sa tiež svätej omše v hojnom počte zúčastnili a každá z nich dostala krásnu bielu ružu ako symbol nevinnosti a čistoty. Poďakovaním a záverečným slovom z úst vikárky Moniky Skalovej FMA bol bohatý program celého slávnostného dňa v našej farnosti ukončený.

Slávnostný sprievod v úvode svätej omše

Svätú omšu celebraval provinciál don Ižold

Zo života v našej farnosti

Púť ku Kaplnke sv. Alojza

Už po piatykrát putovali farníci ku Kaplnke sv. Alojza sa Strážami, aby tu spoločne vzdali úctu nielen patrónovi tejto kaplnky - sv. Alojzovi, ale aj svojim predkom, ktorí ju pred 153 postavili. Z tejto pobožnosti prinášame kázeň diakona Martina Gajarského:

Drahí bratia a sestry, dnešné Evanjelium je plné kontrastov. Ježiš v ňom hovorí, že kto miluje otca alebo matku, syna alebo dcéru viac ako Jeho, nie je Ho hoden. O čo tu ide? Veď štvrté prikázanie hovorí, aby sme si ctili otca aj matku. To je pravda. Ale je to až štvrté prikázanie. Pred ním sú ešte tri. A ich poradie nie je náhodné. Čo hovorí prvé prikázanie? Ja som Pán, Boh tvoj. Nebudeš mať iných bohov pred o mnou. Znamená to asi toľko, že aj keď veríme v Boha, často nie je v našom živote na prvom mieste. Že sú pre nás dôležitejšie veci ako Boh. Okrem iného to môžu byť peniaze, pohodlie, naši príbuzní. A práve pred týmito nás Ježiš varuje. Varuje nás pred prílišným príľnutím k Božiemu stvoreniu. Všetko, čo Boh stvoril, je dobré, najmä ľudia a z ľudí rodičia. Ale celé stvorenie

má nás viesť k Bohu. Svätec, ktorému je zasvätená táto kaplnka, môže byť pre nás príkladom. Pretože toto všetko sv. Alojz chápal. Hoci pochádzal z kniežacieho rodu, nedal sa zaslepiť hodnosťou, akú mohol spravovať, ani majetkom, ktorý mohol zdediť, ale pohrdol tým všetkým kvôli väčšiemu pokladu. Hoci mal milujúcich rodičov, neuspokojil sa s ich láskou, ale hľadal ešte väčšiu lásku, ktorú mu mohol ponúknuť len Boh. A dotknutý touto láskou sa nakoniec vzdal aj svojho života, aby Božiu lásku dával tým, ktorí ju najviac potrebovali. Avšak ani vtedy nezabudol na svojich príbuzných. Najviac sa to ukazuje v liste, ktorý napísal svojej matke pred smrťou. Vyjadril v ňom svoju lásku a úctu, akú k nej cítil a tiež nádej, že sa opäť stretnú v nebeskom kráľovstve: „Urobil som to tým radšej preto, že už nemám nič iné, čím by som ti lepšie prejavil lásku a úctu, ktorú ti ako syn matke dlhujem.“ Takto povzbudení príkladom sv. Alojza, snažme sa aj my mať Boha na prvom mieste. Lebo ako hovoril sv. Augustín: „Keď je Boh na prvom mieste, potom všetko je na svojom mieste.“

Fatimská sobota

Dožinková slávnosť

Tradičná prvosobotňajšia fatimská septembrová pobožnosť sa spája v našej Bazilike s dožinkovou slávnosťou. Opäť začala modlitbou posvätného ruženca a potom nasledovala slávnostná svätá omša, ktorej predsedal otec biskup Jozef Haľko. Vo svojej homílii sa zameral na život, dieło a odkaz svätej Matky Terezy, ktorá 6. júna 1987 pri ceste do Čenstochovej navštívila aj našu Mariánsku svätyňu. V tých dňoch sme si pripomenuli naraz niekoľko výročí spojených so životom práve tejto svätice: 26. augusta sme si pripomenuli 107. výročie jej narodenia, 4. septembra ubehol rok od jej kanonizácie a 5. septembra bolo dvadsiate výročie jej úmrtia. Otec biskup Haľko pripomenul spojitosti života svätej Matky Terezy so životom tragicky zosnulej princeznej Diany, ktorá zomrela len pár dní pred touto sväticou. Mali veľa spoločného, boli medzi ľuďmi veľmi obľúbené a zostanú pre nás symbolom lásky k blížnemu.

Počas tejto slávnostnej svätej omše pristúpil k oltáru krojovaný sprievod veriacich z našej farnosti i širokého okolia: zo Štefanova, Borského Mikuláša, Závodu, Radošoviec a Borského Svätého Jura. Prišli sa pokloniť pred svoju patrónku Pannu Máriu s plodmi, ktoré im doprial dopestovať Nebeský Otec. Už po štvrtý raz boli súčasťou sprievodu aj deti z našej farnosti a na záver sprievodu niesli hostie a vodu s vínom súrodenci Iršovci v slávnostných krojoch. Všetky prinesené dary požehnal na záver svätej omše otec biskup. Milou spomienkou na tento deň je

Obetné dary priniesli aj deti z našej farnosti

už tradične spoločná fotografia všetkých krojovaných účastníkov aj s kňazmi pred Bazilikou. Stalo sa už milou tradíciou, že všetkých hostí i domácich pozývame za ich obeť na malé priateľské agapé v spoločenskej sále kláštora.

Touto cestou ďakujem všetkým, ktorí pomohli akoukoľvek formou k priebehu tejto slávnosti. Ďakujem všetkým, ktorí mi pomáhali so samotnou výzdobou i prípravami: pani Prsteková, pani O. Reháková, pani J. Gašparíková, klienti miestneho ZPS, moji bývalí žiaci zo ŠZŠ, celá rodina a určite aj moje kamarátky: Jojka, Janka, Alenka, Dáša, Marta, Iveta, Andrea, Eliška, Veronika, Majka, Ľudka, Jarka, Magdalénka, pán kostolník, Zdeno a mnohí ďalší (domáci i cezpoľní), ktorí si neprajú zverejniť mená. Pán Boh zaplať všetkým ich obetavú službu. Slová uznania za odvedenú prácu nech sú povzbudením pre všetkých i do nasledujúcich ročníkov tejto slávnosti.

Mariánske cesty svetla

V Portugalsku, v malej dedinke pri Fatime, sa v roku 1916 trom deťom, Lucii, Františkovi a Hyacinte zjavil Boží anjel a žiadal ich, aby sa modlili a obetovali - a to nielen za seba, ale aj za celý svet. Týmto trom deťom sa 13. mája 1917 zjavila Panna Mária. Tieto zjavenia sa v tomto roku opakovali každý mesiac až do 13. októbra. Panna Mária odovzdala deťom posolstvo, ktoré sa týkalo budúcnosti Cirkvi i ľudstva. Naliehavo žiadala, aby sa ľudia polepšili, lebo ak neprestanú hriechmi urážať Boha a robiť si navzájom zlo, príde iná vojna, ktorá bude horšia ako tá predchádzajúca. Posledná časť posolstva hovorila o veľkom prenasledovaní Cirkvi a utrpení Svätého Otca a bola výzvou na pokánie. Deti videli obraz pekla, do ktorého idú duše úbohých hriešnikov. To ich viedlo k tomu, že sa veľa modlili a obetovali za obrátenie.

V čele sprievodu nesú muži sochu Fatimskej Panny Márie

Lucia v roku 1926 vstúpila do kláštora. V roku 1940 napísala list pápežovi Piovi XII., v ktorom tlmočila žiadosť Panny Márie zasvätiť jej Nepoškvrnenému Srdcu svet a osobitne Rusko. Pápež Pius XII. v roku 1942 zasvätil svet Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, čo spôsobilo obrat v II. svetovej vojne.

Čo je odkazom mariánskych zjavení vo Fatime?

- každodenná modlitba posvätného ruženca
- výzva na pokánie - obrátenie srdca k Bohu
- modlitby a obety za obrátenie hriešnikov

- úcta k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie
- zasvätenie sveta a osobitne Ruska

Pápež svätý Ján Pavol II. po atentáte, ktorý bol na neho spáchaný vo výročný deň zjavenia 13. mája 1981, zasvätil svet Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie opakovane v rokoch 1982, 1984 a 2000. Pápež František umožnil za obvyklých podmienok získať odpustky pri verejnom uctievaní sochy Fatimskej Panny Márie každého 13. dňa mesiaca počas tohto jubilejného roka. Veriaci sa môžu od mája počas celého roka zúčastniť vždy 13. na Mariánskej ceste svetla. Táto spočíva v tom, že sa spoločne v sprievode okolo parku pred Bazilikou pomodlíme ruženec svetla. Muži nesú v čele sprievodu sochu Fatimskej Panny Márie a za ňou

kráča celý sprievod na čele s kňazom - pátrom Michalom. Ten dopĺňa jednotlivé zastavenia krátkymi úvahami zo života, smerujúce k posolstvu a odkazu Panny Márie. Veriaci si na tieto pobožnosti nosievajú sviece a ak počasie dovoľí, vytvorí aj svietiacu reťaz. Touto pobožnosťou si uvedomujeme ustavičnú blízkosť a ochranu Panny Márie, aj keď nie sme vždy rovnako citliví na jej prítomnosť. No Mária bdie nad životom každého z nás a kráča spolu s nami. Rovnako vyjadrujeme úctu Panne Márii a dávame svoj osobný vklad do rozvoja nášho národného pútnického miesta Matky Sedembolestnej.

(V nasledujúcom čísle prinesieme článok o význame Fatimských sobôt.)

V príspevku sú použité informácie z internetu.

Sprievod farníkov počas pobožnosti

Vymodlime nové duchovné povolania

d. p. Mgr. Viliam Tuma

Momentálne je jediným žijúcim kňazom z farnosti Šaštín-Stráže d. p. Viliam Tuma, ktorý oslávi na konci októbra 25. výročie svojej kňazskej vysviacky. Pri tejto príležitosti sme spoločne s jeho matičkou pripravili stručný životopis, ktorý vám teraz ponúkame na prečítanie:

Viliam Tuma sa narodil 6. augusta 1960 ako najstarší z piatich detí v rodine Alojza a Marty Tumovej, rod. Muchovej. Mal dvoch bratov a dve sestry. Viliam sa už od detstva prejavoval tichšou povahou ako jeho mladší bratia Alojz a Ladislav, ktorí boli väčší šibali. Bol vážnejší. Spolu s bratmi rád miništroval, z čoho sa tešili najmä rodičia. Pre rodičov to bola radosť, vidieť ich posluhovať kňazom pri oltári. Chlapci však radi poslúžili pri rôznych prácach aj pánovi kostolníkovi – v kostole, vo vežiach, pri zvonoch. Keď ich matka videla otvárať alebo zatvárať okná na vrchnej rímse v Bazilike, veľmi sa bála a prosila Pannu Máriu o ochranu, aby šťastne zišli dolu. Pomáhali aj pri oprave fasády a strechy kostola. Za ich ochotu boli odmenení výletom alebo účasťou na nejakom hokejovom či futbalovom podujatí s pánom kaplánom.

Po ukončení základnej školy v Šaštíne-Strážach odišiel Viliam študovať na Gymnázium do Senice (1975 – 1978). Už vtedy prejavoval záujem o duchovné povolanie, no nestalo sa tak hneď. Potreboval sa uistiť, či je naozaj povolaný do kňazskej služby. Po maturite na gymnázium sa zamestnal u Československých

d. p. Viliam Tuma s matkou p. Martou Tumovou

železníc, kde si urobil aj polročný kurz v Gelnici a pracoval ako výpravca vlakov, kde pôsobil až do odchodu na štúdium teológie. V rokoch 1979 – 1981 absolvoval povinnú základnú vojenskú službu v Martine a Seredi. V roku 1988 začal štúdium na Teologickej fakulte v Bratislave, ktoré úspešne ukončil a v 30. októbra 1992 bol vysvätený za kňaza.

Po kňazskej vysviacke pôsobil rok ako kaplán v Topolčanoch a tri roky ako kaplán v Bratislave v Kostole Nanebovzatia Panny Márie, známom ako Blumentálsky kostol. Potom nastúpil na 8 rokov ako správca farnosti v Jasovej, neskôr vo farnosti Kolta (okr. Nové Zámky). Odtiaľ odišiel spravovať farnosť Studienka na Záhorí (4 roky) a 5 rokov spravoval farnosť Častá v okr. Pezinok. V súčasnosti je od roku 2014 správcom farnosti Radošovce s príľahlými filiálkami, s výpomocou kaplána.

vďaka Pánu Bohu, že vyslyšal viacročné modlitby jeho matky, babky, tety Anastázie – rehoľnej sestry, ďalšej rodiny, ako i mladých chlapcov i dievčat, s ktorými sa tajne schádzal na tajných schôdkach a „stretkách“. Pre šaštínsko-strážsku farnosť vyprosujeme denne ďalšie povolania do kňazskej a rehoľnej služby.

(príspevok napísaný v spolupráci s pani Martou Tumovou – matkou d. p. Viliama Tumu)

Vdp. Mgr. Viliam Tuma bol 9. októbra 2016 zaradený medzi osobnosti nášho mesta a bola mu udelená Cena primátora mesta Šaštín-Stráže za čisté srdce, ktoré sa rozdáva s láskou a pokorou v službe iným. Za osobný príklad pre dnešnú mládež, za jej usmerňovanie v hľadaní pravých hodnôt života.

Ako pútnik v rodnom meste u Panny Márie

Nech ho Pán požehnáva a Panna Mária Sedembolestná ochraňuje pri jeho ďalšej službe pre spásu zverených duší. Veľká

Pri preberaní Ceny primátora mesta

Naša farnosť na cestách

Pútnici od Sedembolestnej na ceste do Čenstochovej

V horúci prázdninová piatok - 11. augusta 2017, sme vypravovali z vlakovej stanice piatich odvážlivcov z našej farnosti, ktorí sa na druhý deň vydali z Trnavy na pešiu púť do Čenstochovej. Čakalo ich vyše 400 km a 12 dní v čase i nečase. Priamo na stanici sa pre náš časopis s dobrou náladou a úsmevom vyznali zo svojich pocitov pred cestou - ako sa cítia a z čoho majú strach:

Ivan Žák: Teším sa, bude to také zaujímavé. Ešte som na takej púti nebol, tak sa veľmi teším. Myslím, že by som to mohol dať celkom v poriadku.

Dominik Gašparík: Cítim sa na úplne na parádu. Som plný odhodlania a som pripravený. Teším sa. Strach mám asi len z toho čísla kilometrov, ktoré na nás čakajú. Inak pohodička.

Dominik Hampel: Cítim sa dobre, povzbu-

dený. Teším sa. Strach možno len z tej dialky.

Páter Mirko: Ja sa ešte musím zbaliť (a veľký smiech, pretože odchádzal až nasledujúcim vlakom o dve hodiny po ostatných). Nemám rád prípravu na pešiu púť. Rád chodím na také nepripravené pešie púte. Táto je pripravená asi tak na polovičku, ešte polovička nás čaká, lebo nevieme, čo má Pán Boh pre nás pripravené. Je to moja 12 pešia púť do Čenstochovej. Desiata z Trnavy a predtým dve ako bohoslovec z Vranova. Strach budem mať len vtedy, keď bude búrka.

Diakon Martin: Idem už po 6. krát. Strach asi nemám, už to poznám a viem čo čakať.

Po návrate sme našich chlapcov oslovili opäť a poprosili sme ich o dojmy z pešej púte:

Naši pútnici pred odchodom na vlakovej stanici pri soche Sedembolestnej

Dominik Gašparík: „Strata či obohatenie leta? Túto otázku som si kládol pred púťou často, veľmi často. Teraz vám na ňu viem odpovedať úplne presne - obohatenie, či naplnenie leta 2017, ktoré bolo spojené s 2 týždňami putovania. Spomínam si na ten pocit, keď sme prišli do Vrbového, to bola 1. etapa, a tak som si pomyslel: „Na čo som sa to len dal...“ Bez tréningu prejsť 36 km... Našťastie, telo si postupom času zvykne, a ďalšie dni som nejaké výraznejšie problémy nemal. „Prázdninový“ budíček o 6:00 nebola práve najpríjemnejšia skúsenosť, ale ako som už spomenul, na všetko si telo zvykne. Intenzívny rozhovor s Bohom v podobe denných prednášok kardinála Špidlíka, ružencov, hodínok o Nepoškvrnenom Počatí Panny Márie, korunky k Božiemu milosrdenstvu, kvantum spevov, a v neposlednom rade svätá omša, robili zo dňa niečo nádherné a fascinujúce. Môžem povedať, že to bol minimálne pre mňa raj na zemi. Láska rodín,

ktoré nás v Poľsku prijali, bola ozaj veľká. Zistili sme, že Pán sa o svoje ovečky stará a oplatí sa Naňho spoľahnúť. Chcem sa vám poďakovať za všetky modlitby, ktoré ste adresovali Bohu za nás aj prostredníctvom rúk našej nebeskej Matky.

No a čo dodať? Nebojte sa na budúci rok prihlásiť, nie je to nič strašné, pri najhoršom vás odvezie naše sprievodné vozidlo. Každopádne, púť určite odporúčam.“

Ivan Žák: „Môj najväčší zážitok bol akt zmierenia. Bolo to uzmierovanie sa s každým pútnikom na vrchu z ktorého bola vidieť Jasná hora. Bol to bezpochyby najväčší zážitok. Aj napriek rôznym ťažkostiam sme vždy pociťovali mnoho milostí. Pred púťou som sa veľmi obával vzdialenosti, ktorú sme mali prejsť, no po prvej etape som zistil, že sa nemáme báť, ak nám pomáha Boh. Púť bola pre mňa veľkým zážitkom a posilou a ak Boh dá, tak by som určite chcel ísť aj na budúci rok.“

Naši pútnici na ceste do Čenstochovej (foto z archívu pútnikov)

Srdcia zapálené pre spev

V rámci programu osláv Dňa farnosti v júni 2017 si pripomenul svoje 4. narodeniny detský spevokol 7hlások. Pod vedením Marcela Žáka, jeho manželky Ivetky a Bernadetty Vajčiovej spestrujú nielen detské sväté omše, tzv. deviatky v nedeľu, krížové cesty, jasličkové pobožnosti, ale aj mnohé iné sv. omše a farské slávnosti. Detské hlásky vyčaria úsmev na tvári každému z nás a potešia srdiečka všetkých prítomných. Za tým všetkým sa skrývajú hodiny nácvikov a príprav.

U zrodu tohto spevokolu stáli manželia Žákovci, s ktorými som sa o týchto začiatkoch porozprávala:

Čo 7hlásku predchádzalo?

Myšlienka na založenie spevokolu vznikla v roku 2013 počas príprav detí na prvé sväté prijímanie. Deti krásne spievali a dostali ponuku v tom pokračovať aj po prvom svätom prijímaní. Časť týchto detí vydržala dodnes, no časť sa aj neustále obmieňa - niektorí odídu, iní zase prídu. Jadro však tvoria spevokolové stálice, ktoré spievajú od začiatku. Naš súbor Rosae Marie už v tom čase bol bez nadšenia a vidieť spievať deti bolo veľkou radosťou. Tak sme ich podchytili a postupne sa k tým prvoprijímajúcim deťom pridali ďalší.

Ako vyberáte nové pesničky?

Repertoár vyberá Marcel - nájde niečo na internete a potom to ponúkne deťom. Samozrejme, pri každej novej pesničke je to aj o frľaní, ale stačí, aby mala pesnička peknú a ľahko zapamätateľnú melódiu a už sa stane obľúbenou. Nacvičujeme zvyčajne dva razy do týždňa a spievame na svätých omšiach v piatok a na detskej sv. omši v nedeľu. Okrem toho pripravujeme modlitby detských ružencov v októbri, detské krížové cesty v pôstnom období. Pred Vianocami zaberie veľa času príprava hranej jasličkovej pobožnosti a k Veľkej noci je to zase dramatizovaná krížová cesta. Okrem toho sa zúčastňujeme prehliadky chrámových zborov a skupín v Gbeloch a na budúci rok plánujeme ísť koncom mája na prehliadku do neďalekej Marianky.

Hovoríte o sebe, že ste hudobní laici. Aké sú vaše civilné zamestnania?

Marcel vyštudoval elektrotechnickú priemyslovku a Ivetka má ukončené gymnázium. Ani jeden z nich nemá hudobné vzdelanie. Marcel chodil rok k pánovi učiteľovi Novákovi na klavír, ale po roku pán učiteľ zomrel. Zvládol aj základy hry na organ a kedysi hrával na miestnom národnom výbore na svadbách.

Čím začalo vaše hudobné a spevácke účinkovanie vo farnosti?

Celá rodina Žákovcov so Žhláskom v Bazilike

Ivetka: Moje začiatky boli ešte pri pánovi organistovi Chudom, keď som chodievala spievať žalmy a spievala som aj vo veľkom zbore. Potom to bolo spievanie v detskom a mládežníckom zbore, napr. aj pod vedením Peťka Podolského, no a potom sme už pokračovali v Rosae Marie bez neho. Popri tom som pridala ešte účinkovanie v Chrámovom speváckom zbore.

Marcel: Ja si pamätám, že ešte keď som bol malý miništrant, oslovil ma kaplán Peťo Kováč, pretože sa o mne dozvedel, že hrám na klarinet. To ma učil môj otec. S Peťom Kováčom sme mali detský spevokol, kde som ja hral na klarinet,

Spolu na cestách - výlet v Smoleniciach

Libor Galba na gitare, pán Jaro Ptáček hral tiež na gitaru. Z tých čias si napr. spomínam na pesničku Patrí mi biela tyč. Keď odišiel Peťo Kováč, prišli saleziáni a neskôr aj Peťo Podolský. Hrávali sme pravidelne na nedeľných deviatkových svätých omšiach. Zo začiatku som ešte hrával na klarinet, ale neskôr som prešiel do spevu. Okrem Peťa na gitare, hrávala aj Radka Stanická na klávesoch, občas vypomohol Jožko Polák na basovej gitare alebo Zdeňa Kukla na sólovej gitare. Moja gitara prišla vlastne až v ten moment, keď odišiel Peťo Podolský. Ja som na gitaru hrať nevedel. Poznal som síce noty, aj som hudbe rozumel, ale hrať som nevedel. Hru na gitaru som sa začal

učiť na internáte počas strednej školy. Pod mojím vedením sa členovia postupne vytrácali (poženi sa, povydávali sa, mali iné starosti a povinnosti). Až sme zostali v oklieštenej asi 10-člennej zostave dodnes. Vrchol zboru Rosae Marie bol za Petka Podolského. Potom to už išlo všetko akousi zotrvačnosťou.

Ako ste sa dostali do veľkého chrámového zboru?

Keď prišla Evka Moleková s myšlienkou založiť chrámový zbor, najprv začali spievať muži, a potom raz na skúške Rosae Marie Marcel povedal, že by sa patrilo, aby sme sa pridali a pomohli so založením chrámového zboru. Lebo zo začiatku nebolo pochopenie pre tento zbor a davová eufória z jeho založenia.

Jednoducho sme si povedali, že by sa to patrilo, aby sme mali vo farnosti a v Bazilike zbor, tak sme sa pridali.

Už po niekoľko rokov pripravujete bezkonkurenčné farské plesy. Ako vznikla táto myšlienka?

Farské plesy vymyslela Evička Moleková a my sme sa len podujali jej pomôcť. Až nám to nakoniec prischlo a máme za sebou už 7 ročníkov. Aj na tomto plese teraz po prvý raz spoločne vystúpil detský spevokol 7hlások spoločne s Chrámovým zborom Sedembolestnej Panny Márie. Takto spoločne sme vystúpili aj na prehliadke v Gbeloch. Bol to úžasný pocit, keď sa ľudia pridali k nám a spievali spolu s nami. To sú neopísateľné a nezabudnuteľné pocity.

Počas svätej omše na farskom výlete v Smoleniciach

Popri Ivetke a Marcelovi vedie spevokol aj Bernadetta Vajčiová. S hudbou pomáhajú synovia Žákovci - Adam hrá, popri otcovi so sólovou gitarou, na basovú gitaru a mladší Gabko má pod sebou kachon - drevenú „krabicu“, ktorá nahrádza bicie Adam je taktiež zručným technikom, ktorý je občas aj fotografom, ale najmä zvukárom. Na klávesoch spevokol sprevádza Ráchel Štefancová. Časom sa možno zbor rozrastie aj o ďalších hudobníkov či spevákov. V čase letných mesiacov mal aj tento spevokol svoje prázdniny a nielen deti, ale aj mnohí dospelí už s netrpezlivosťou očakávali ich návrat na sväté omše. Pretože sú jednoducho úžasní a my ich v tom budeme podporovať.

Pane Ježišu, žehnaj celú rodinu Marcela Žáka v ich apoštoláte, ktorý pre našu farnosť vykonávajú. Talenty, ktoré si im nadelil, využívajú na Tvoju chválu, slávu i česť. Požehnávaj ich dielo i naďalej!

Za svoju prácu pre našu farnosť i celé mesto boli manželia Iveta a Marcel Žákovci 8. októbra 2017 ocenení Cenou primátora mesta Šaštín-Stráže, k čomu im v mene redakčnej rady i čitateľov srdečne blahoželáme.

MS SČK pripravuje na 13. novembra 2017 IX. mobilný odber krvi Kvapka pre Sedembolestnú.

So Zhláskom počas programu Národnej púte - 14. september 2017

Zo života detí a mladých

Pokrvné bratstvo s Bohom

Na začiatku letných prázdnin sme prežili ďalší prímestský tábor v našom oratku, ktorý je už roky TOP táborom široko-daleko. Partia zapálených mladých ľudí dokáže spoločne neuveriteľné veci. Poznajú sa roky, vedia o sebe veľa a dokážu zo seba dostať to najlepšie, čo im bolo do vienka nadené. Vďaka ich obetavosti a nadšeniu tak každoročne prežívajú naše deti nezabudnuteľné zážitky. A na konci tábora neprosia, aby už bol koniec, ale sa začínajú tešiť na ten nasledujúci, ktorý bude opäť o rok.

Náš tábor má asi všetko, čo môže mať: svoj ústrednú táborovú tému i myšlienku, k tomu patrí logo tábora, heslo, totem s menami všetkých detí, premyslené tematické homílie a na ne nadväzujúce katechézky, divadlo na pokračova-

Malí indiáni na stráží

Animátorka Romanka s jej originálnym obetným darom

nie s napätým a pútavým dejom, divadelné kostýmy, táborovú hymnu, spevokol, táborového vedúceho, náčelníka, animátorov, športový tím, mediálny tím - foto, video, táborové noviny, internetovú stránku, technikov, ozvučenie, táborovú zvolávačku, skupinkové rôznofarebné tričká a maľované erby, kuchárky, teplé obedy, pitný režim, súťaže, novinový kvíz, bodovaciú tabuľku, veľa odmien, dobrovoľníkov, sponzorov, zdravotníka, výlety, kúpaliská, pokladovku, ale najmä a najviac: rešpekt, priateľstvo, úctu, lásku a dobrosrdečnosť. To všetko by sme bez pomoci a ochrany zhora určite nedokázali.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti za mladých ľudí z našej farnosti a okolia, ktorí dokázali pripraviť vynikajúci desaťdňový program pre stovku detí.

Piuška s Margarétkou pri originálnom toteme

Z táborového divadla

Pane Ježišu, odmeň obeť týchto mladých ľudí, ktorú priniesli - nezištne obetovali množstvo času a síl pre radosť a dobro iných.

Pane Ježišu, žehnaj všetkých, ktorí prispeli k úspešnému priebehu tábora - pátrov pavlínov, mladých, kuchárky, sponzorov, pomocníkov, ale aj samotné deti.

Tábor spriatelí každoročne desiatky detí

Pane Ježišu, chválime Ťa za všetkých sponzorov a dobrodincov, ktorí sa postarali o koláče, nápoje, ovocie a iné dobroty pre všetkých (veď vyčerpaní animátori odchádzali domov neraz až po 20. hodine!).

Páter Michal počas rozlúčkovej homílie

DESIATKA PRE DETI

Deti v zdravom súťaživom nasadení po ukončení nášho prímestského tábora začali okamžite po vyjdení Hlaholu prinášať odpovede na otázky z našej Desiatky. Teší nás ich záujem o súťaženie a vždy pre ne pripravíme aj zaujímavé odmeny. Tento raz dostanú odmenu za prvé správne odpovede Agátka Žáková a Kristínka Gašparíková. Odmeny však dostanú aj ďalšie súťažiaci dievčatá: sestry Slovákové - Miška, Jasmínka a Viki a Nelka Baďurová. A len pre doplnenie - správne odpovede z čísla 3/2017: 1 - D, 2 - B, 3 - C, 4 - B, 5 - C, 6 - C, 7 - C, 8 - B, 9 - C, 10 - D.

1. Akú sumu získal Judáš od veľrady za zradu Ježiša?

- A) 10 strieborných
- B) 20 drachiem
- C) 30 strieborných
- D) 40 strieborných

2. Kto umyl nohy apoštolom pri poslednej večeri?

- A) Ježiš
- B) Peter
- C) Ján
- D) Judáš

3. Ktoré z blahoslavenstiev povedal Ježiš vo svojej reči na vrchu?

- A) blahoslavení múdri...
- B) blahoslavení čistého srdca...
- C) blahoslavení statoční...
- D) blahoslavení bohatí...

4. Kde našla faraónova dcéra malého Mojžiša?

- A) na poli
- B) pred dverami
- C) v maštali
- D) v rieke

5. Ako dlho putovali Izraeliti púšťou po ich odchode z Egypta?

- A) 77 rokov
- B) 60 rokov
- C) 40 rokov
- D) 6 mesiacov

6. Z ktorého mesta pochádza apoštol Pavol?

- A) Damask
- B) Jeruzalem
- C) Korint
- D) Tarsus

7. Ktoré mesto sa nenachádzalo v starom Izraeli?

- A) Jericho
- B) Efez
- C) Arimatea
- D) Hebron

8. Ako sa volala studňa, pri ktorej sa Ježiš rozprával so samaritánkou?

- A) Dávidova
- B) Mojžišova
- C) Jakubova
- D) Abraháмова

9. Ako sa nazýva preklad Starého zákona do gréčtiny?

- A) Vulgáta
- B) Sýrsky preklad
- C) Septuaginta
- D) Targúma

10. Ako sa volala matka kráľa Šalamúna?

- A) Ráchel
- B) Rút
- C) Anna
- D) Betsabe

Na vaše odpovede je opäť pripravená krabička u pána kostolníka Sofku do konca novembra 2017. Veľa šťastia praje redakčná rada!

Z príspevkov farníkov

Kedy sú v Šaštíne hody?

Šaštínsky kostol

Z rozsiahleho príspevku od našej čitateľky a miestnej farníčky pani Kvetoslavy Dobšíčkovej, bývalej pani učiteľky, vyberáme toto jej srdečné vyznanie:

Veľmi rada som počúvala susedy, slečny Wotzyové. Tie vedeli všetko najdôležitejšie o Šaštíne. Od nich viem, ako je to aj so šaštínskymi hodmi. Kostol na námestí je veľmi starý. Raz sa mu prepadol strop a museli ho znovu postaviť. Keď bol hotový, zasvätili ho pamiatke Povýšenia Sv. Kríža a tento sviatok slávime 14. septembra. Dlhé roky v tomto kostole opatrovali aj našu milostivú Sedembolestnú Pannu Máriu. Keď pavlíni postavili Baziliku a kláštor, Pannu Má-

riu slávnostne preniesli tam. V časoch cisára Jozefa II. museli pavlíni predať kostolík „židovi“, a ten si z neho urobil sýpku na obilie. Prešiel určitý čas. Pre kostol bolo požehnaním, že do prázdneho kostola prišli saleziáni. Po nejakej dobe sa zoznámili aj s históriou starého kostola, urobili zbierku a odkúpili ho od židovského majiteľa. Prišla doba obnovy. Do nej sa pridali občania Šaštína, spolky, cechy i majstri rôznych remesiel. Robili sa zbierky na vitrážové okná, organ, na sochy sv. Cyrila a Metoda. Nezabudlo sa však, že kostol je pôvodne zasvätený Povýšeniu Sv. Kríža. Šaštínčania tento sviatok dodnes uznávajú a každý rok sa stretávajú 14. septembra na svätej omši. Veriaci s úctou prijali sv. Jána Bosca medzi sochy sv. Cyrila a sv. Metoda. Tak isto prijali zasvätenie kostola sv. Jánovi Boscovi a koncom januára sa k nemu modlia.

Kedy sú v Šaštíne hody? Ak vychádza sviatok Povýšenia Sv. Kríža (14. 9.) od pondelka do stredy, je to v nedeľu pred týmto sviatkom. Ak je tento sviatok od štvrtka do soboty, tak sa hody slávia v nasledujúcu nedeľu. Možno je tento môj záznam jednoduchý, ale je napísaný ku sláve nášho starého kostolíka s hlbokou vierou a úctou ku Sv. Krížu, sv. Jánovi Boscovi a šaštínskym tradíciám. Je poďakovaním tým, ktorí ho obnovili a dali nám možnosť byť prítomnými na sv. omšiach aj v tomto kostole.

Kvetoslava Dobšíčková

Púte Janky Dobšíčkovej

Spolu s odchodom letných mesiacov ubudne aj dovoleníek a pútí. O svoje zážitky a dojmy z množstva pútí, ktoré sama vo svojom živote zažila, sa rozhodla s nami na stránkach nášho časopisu podeliť Janka Dobšíčková:

Moja prvá púť bola vlastne prechádzka po Šaštíne. Babinka ma viezla v bugine. (Vtedy ešte postihnuté deti nemali nárok na vozíček.) Keď sme prišli pred Baziliku, babinka ma vyniesla po schodoch hore a vrátila sa po kočík. Ja som jej medzitým „utiekla“ (odkotúľala som sa) pred bránu. (Pre vysvetlenie: mala som 5 rokov a od narodenia som ochrnutá.) Ako 5-ročná si pamätám, ako bola babinka zdesená, že ma nenašla na mieste, kde ma položila. Doma so smiechom žalovala, že som jej „utiekla“. Oprášila ma, posadila do kočíka a už sme boli vo vnútri. Bolo tam šero a modlili sme sa Zdravas Mária. Potom ma zaviezla až pred oltár a vysvetlila mi, prečo má Panna Mária na kolenách Pána Ježiša, a prečo sa našej Patrónke hovorí Sedembolestná. To bola moja prvá púť.

Raz v lete nás pozvala teta Mariška do Příbrami. Cestovali sme vlakom a z okna sme videli Svatú Horu. Tešila som sa, že tak vysoko vyleziem. Bolo to pozvanie od Panny Márie Svatohorskej. Na Svatú Horu nás zaviezol ujo Vašek na večernú svätú omšu. Veľmi pekne tam spievali a nakoniec ukladali sošku do schránky. Na druhý deň ma vyviedli sv. schodmi z mesta až do baziliky. Prezrela som si celý areál a bola som prítomná na sv. omši. Kúpila som si ruženec a obrázky do zbierky.

Janka s maminkou počas Fatimskej pobožnosti

Na jeseň zorganizovala pani Šuláková púť do Žarošíc na Morave. Boli tam práve „hody“. Omša i požehnanie boli preto slávnostné. Dievčence boli oblečené v krojoch a po požehnaní museli poprosiť mládencov o tanec. Podľa ich zvyklostí je najdôležitejší mládenec pán farár a pán kaplán. Úprimne sme sa zasmiali, keď jedno dievča poprosilo o tanec i nášho pána farára Malženického. Najprv odmietal, ale keď videl, že žarošickí duchovní tancujú, tak to skúsil tiež. A bol celkom šikovný. V Žarošiciach som bola ešte potom 3-krát. Panna Mária bola vždy v krásnom, ručne vyšívanom rúchu a obdivovala som korunky od sv. otca Jána Pavla II., ktoré on sám venoval Morave a jej patrónke.

Púť do Mariazellu zorganizoval d. p. Schultz, kde nám aj v bočnej kaplnke za Pannou Máriou udelil požehnanie. Boli sme aj na sv. omši. Bola po nemec-ky, a keďže som chodila na nemčinu, tak som väčšinu z kázne rozumela. Po sv. omši sme išli do malej reštaurácie. Ostatní išli na krížovú cestu. Povedali nám, že to nezvládnem. Išli sme si pozrieť na galériu dary od pútnikov. Väčšinou vyšívané obrazy, dokonca tam boli aj také, aké som si vyšíla. Na spiatočnej ceste sme sa zastavili v kláštore, kde bol organový koncert, ale nezapamätala som si, ako sa volal.

Púť za Levočskou Pannou Máriou začala v levočskej Katedrále sv. Jakuba. Práve opravovali hlavný oltár. Bola tam tma, takže som nemala nijaký zážitok. Bočnou uličkou som zbadala kostol Panny Márie. Dosť ťažko sme tam vyšli, ale stálo to zato. Panna Mária je krásna, je v malom kostolíku. Modlila som sa tam ruženec. Vedela som si predstaviť ako tu bolo nebesky krásne, keď tu bol sv. otec Ján Pavol II. Vtedy som si povedala, že by som chcela vidieť i ostatné miesta modlitieb k Panne Márii.

Ďalšia púť ma zaviedla na východ, na horu Zvir pri Litmanovej. Tam naozaj dýcha úctou k Panne Márii celé okolie. Podobný pocit spokojnosti som mala na Živčákovej pri dedinke Turzovka. Keď sme išli na sv. omšu ku kaplnke, ktorá je na mieste, kde sa Panna Mária zjavi-la miestnemu horárvi. Išli sme okolo novostavby kostola, ktorý stavajú na najvyššom bode vrchu. Dúfam, že sa mi ešte podarí ísť tam na sv. omšu, keď bude dostavaný.

Staré Hory sú malé banícke mes-tečko. Známe je veľkou úctou k Panne Márii. Utiekali sa k nej baníci pred fára-ním do podzemia, aby ich chránila. Sú tu dve. Jedna je v kostole a druhá je vy-soko v hore. Pred tou v hore sa každú sobotu slúži sv. omša. K soche sa dá ísť ružencovými schodmi. Je to náročné, ale odmenou je krásna moderná Panna Má-ria.

Každý rok sa chodí na tradičnú púť do Marianky, teda po našom do Ma-riatálu k Panne Márii Tálenskej. Bola som ju pozdraviť ani neviem koľkokrát! Prvýkrát s jedným starým pánom, ktorý organizoval púte, ale už zomrel. Potom niekoľkokrát autobusom (to sa mi veľmi páčilo), lebo sme sa modlili aj spievali. Párkrát aj autom s tatkom. Nezabudlo sa ani na sv. Annu, matku Panny Márie, na modlitbu pri kaplnke - studni, na starej kalvárii či omšu pri Lurdskej Panne Má-rii.

Keď spomínam Lurdsú Pannu Má-riu, tak to bolo jedno z mojich najdlhších putovaní. Do Lúrd sme išli cez Rakúsko a Taliansko a zastavili sme sa na nocľah v Ekole don Bosco. Ráno sme tam boli na sv. omši a potom sme si išli pozrieť rodný dom don Bosca. Mňa vyfotografovali pri jeho srdiečku, keď som sa tam modlila. (Pán farár Kohút povedal, že je to pekná fotografia.) Ďalej sme išli cez Monako do Francúzska. Na diaľnici bola kaplnka z vyobrazením ciest sv. Jakuba. Večer sme prišli do Lúrd. Ubytovali sme sa a išli sme do bočnej kaplnky na sv. omšu s poďakovaním sa za šťastný prí-chod.

(pokračovanie v ďalšom čísle)

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Leonard Jurica	16.7.2017
Sebastian Fríbort	29.7.2017
Alex Ožvoldík	30.7.2017
Marek Čavojský	30.7.2017
Tamara Menšíková	6.8.2017
Patrik Nigrovič	13.8.2017
Luboš Rehák	13.8.2017
Nela Kuníková	13.8.2017
Monika Vrabcová	20.8.2017
Lucia Vrabcová	20.8.2017
Lara Dostálová	27.8.2017
Eliška Melišová	10.9.2017
Jakub Barbírik	24.9.2017
Lukáš Štefanec	24.9.2017
Lillian Hubeková	24.9.2017

(uvedené sú dátumy krstov)

Predišli nás do večnosti:

Otília Danielová	6.7.2017
Tibor Sivák	8.7.2017
Anna Bulková	10.7.2017
Anna Kurková	19.7.2017
Milan Vavrovič	3.8.2017
Rudolf Suchánek	8.8.2017
František Šedivý	9.8.2017
Peter Dobšíček	10.8.2017
Viera Matulová	11.8.2017
Anna Trojáková	12.8.2017
Emil Filípek	19.8.2017
Gabriela Adzimová	21.8.2017
Helena Kormanová	23.8.2017
Dagmar Blažeková	28.8.2017
Anton Matejov	7.9.2017
Emília Kupková	20.9.2017
Anna Zváčová	25.9.2017
Dušan Sušila	30.9.2017

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Lucie Kněbortová a Miroslav Mihalovič	7.7.
Kristína Kardianová a Marek Holíč	22.7.
Radoslava Hlavenková a Ľubomír Smetana	26.8.
Nikola Hladíková a Patrik Zboran	26.8.
Patricia Škarupová a Pavol Maxian	9.9.
Zdenka Antálková a Peter Trávník	9.9.
Hana Filipová a Jakub Koc	9.9.
Věra Uhlířová a Milan Majerník	23.9.
Sandra Poláková a Juraj Kučera	23.9.
Monika Škrabáková a Ján Ďatko	23.9.
Zuzana Štermenská a Carlo Albertini	23.9.
Patricia Fábiková a František Šeliga	30.9.
Iveta Gachová a Juraj Kupec	30.9.

(uvedené sú dátumy sobášov)

Zostavil: páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti

Výročia v komunite pátrov pavlínov:

6. augusta oslávil svoje narodeniny páter
Mirko Hruška OSPPE

29. augusta oslávil svoje narodeniny páter
Ondrej Kentoš OSPPE

Obidvom vyprosujeme hojnosť Božích požehnaní a darov Ducha Svätého v ich kňazskom i súkromnom živote. Nech naša Sedembolestná Panna Mária požehnáva ich duchovnú službu, ktorú pre našu farnosť s láskou vykonávajú.

Požehnanie vozidiel na sviatok sv. Krištofa - 28. júl 2017

Púť do Marianky - 3. september 2017

autor foto: Adam Žák

Fatimská sobota s dožínkovou pobožnosťou - 2. september 2017

